

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม

พุทธศักราช ๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖)

อนุวัฒน์จาทูรนต์

ชาติติย์ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เป็นการสมควรจะ
แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช
๒๔๗๗ เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมี พระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้ง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ภาคทัณฑ์นั้น คือ ผู้กระทำความผิดมีความผิด
อันควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดตั้งกล่าวมาแล้ว แต่
มีเหตุอันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้น
ให้ปรากฏ หรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัศนกรรมนั้น คือให้กระทำการสุขา การโยธา หรือ
งานอื่นของราชการเพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตน จะต้องปฏิบัติ
อยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยามนอกจากหน้าที่ประจำ

กักขัง คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่ง ที่
สมควรตามแต่ที่จะกำหนดให้

กักขัง คือ ขังในที่จัดไว้เพื่อควบคุม แต่ละเฉพาะ
คนเดียว หรือรวมกันหลายคนแล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ จำตรวนแล้วขังในที่ควบคุม

กักขังหรือจำขังนั้น จะใช้ทำงานสุขาหรือโยธาของ
ราชการด้วยก็ได้ แต่วันหนึ่งไม่ให้เกิน ๖ ชั่วโมง

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนซึ่งให้อยู่ เว้นแต่โทษสถานไล่ออก
หรือปลด หรือพักราชการ ถ้าผู้ที่ต้องรับโทษเป็น
พลตำรวจ หรือนายสิบตำรวจ ซึ่งมีไต่ระหว่างประจำการ
ตาม พระราชบัญญัติ ลักษณะ เกณฑ์ทหาร หรือ เสมียน
พนักงาน ให้อธิบดีกรมตำรวจ สั่งได้ตามเหตุที่ระบุไว้ใน
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๑๖ ราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๔๗๘

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๔ ห้ามมิให้ใช้วิธี
ลงทัณฑ์อย่างอื่นเป็นอันขาด”

มาตรา ๔ ให้แก้คำว่า “ข้อบังคับ” ในมาตรา ๑๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗
เป็น “กฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้แก้ตารางกำหนดอำนาจลงทัณฑ์ตำรวจ
ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗
ดังนี้

คำว่า “รัฐมนตรีหรืออธิบดี” ในช่องผู้สั่งลงทัณฑ์
ให้แก้เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือ
อธิบดีกรมตำรวจ”

คำว่า “๔ เดือน” ในช่องผลตำรวจผู้รับทัณฑ์กักขัง
ให้แก้เป็น “๖ เดือน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้เป็นแทน

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๑๓

“ มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์

รัฐมนตรี